

Stærke sangere i mærkelig opsætning

Peberkagehuset består af candyfloss i Landestheaters nye opsætning af »Hänsel und Gretel«, og det er langt fra det eneste, der støder. Ensemblet fejler dog ingenting og er til stor fornøjelse.

ANMELDELSE

Lars Geerdes

lg@fla.de

Flensborg. Statsoperaen i Hamborg fejrer i år 50-års jubilæum for sin opsætning af eventyroperaen »Hänsel und Gretel« (Hans og Grete), som er komponeret af Engelbert Humperdinck (1854-1921). I fortsat den samme opsætning, vel at mærke.

De fleste andre af Tysklands teatre, inklusive Schleswig-Holsteinisches Landestheater, tager stykket op med kortere eller længere mellemrum i skiftende opsætninger. Lørdag aften fejrede Landestheater premiere med en splinterny fortolkning af den gamle opera, som blev uropført den 23. december 1893.

Det er nok denne dato, der har gjort »Hänsel og Gretel« til de tyske teatres juleklassiker, selv om historien intet har med julen at gøre. Historien foregår ikke engang om vinteren, selv om den video, der blev vist under ouverturen ved lørdagens premiere i Flensborg viser en tur gennem en skov, hvor der ligger lidt sne. Videoen kunne faktisk have været filmet en af de seneste dage i vores region.

I operaen er det sommer, da de to børn, her i (næsten) ens kostumer og frisurer, der nok skal gøre dem til tvillinger, sendes ud i skoven for at plukke jordbær. Opgaven er en straf, fordi de ikke har gjort, hvad moren har sagt, og så tager handlingen fart.

Man kan sagtens gå ud fra, at eventyret er velkendt af de fleste i publikum, både gammel og ung, i hvert fald i den version, som brødrene Grimm har skrevet ned i deres berømte samling af tyske eventyr. Og da Humperdincks opera er blevet opført så utrolig mange gange, må der også være mange i Flensborg Teater, der har set det før.

Hvordan kan man altså gøre oplevelsen ekstra spæn-

Eva Schneidereit (Heks), Camilla Saba Davies (Gretel) og Hagar Sharvit (Hänsel) i Landestheaters nye opsætning af eventyroperaen »Hänsel og Gretel«. Foto: Pawel Sosnowski

dende i en ny opsætning? Det spørgsmål har instruktøren Tristan Braun åbenbart også stillet sig selv, og løsningen har været: modernisering!

Nu vel.

Hvordan kan et eventyr, som er ældre end den første skriftlige kilde fra 1810, moderniseres? Hvem tror i vores oplyste tid på hekse, der bor i skoven og spiser mennesker, og helst børn?

Hänsel og Gretel er børn af en ludfattig familie og har i flere uger ikke spist noget ordentligt. De fordriver deres tid med at se fjernsyn, lege og danse – til en instruktion de henter fra internettet med deres smartphone! Anmelderen vil godt købe det som en henvisning til, at der også i vores egen tid er fattige familier, der trods alt ejer en smartphone.

Læs librettoen, kære instruktør

Andre ingredienser i Tristan Brauns opsætning er dog ikke så lette at sluge, ikke mindst fordi de dybest set er overflødige. Således skal bør-

nene ifølge librettoen samle jordbær i en kurv, men gør det i en rygsæk. Da de skal overnatte i skoven, lægger de sig ifølge librettoen under et nåletræ, men der står kun et løvtræ på scenen. Og heksens hus, der består af peberkage, er her bygget af candyfloss. Ganske vist et lækkeri fra vores tid, men når man spiser det, giver det ikke den knasende lyd, som heksens »knusper, knusper, knäuschen...« ellers indikerer. Her virker moderniseringen ikke så lidt absurd.

Scenografien (ved Christian Blechschmidt) er spændende med en baggrund, der kan lukkes og åbnes bagud i forskellige formater, og hvor det firkantede hul blandt andet tjener som ovnen, hvor heksen ender sine dage. På den anden side er de små rekvissitter, der bruges undervejs, gemt i nogle flyttekasser, der er henkastet på scenen. Det virker fantasiløst og distanceret.

Pragtfuld musik og sang

Selv om denne lange, sure

svada tyder på noget andet, så har forestillingen afgjort også sine plusser, og de leveres af sangerne og musikkerne. Generalmusikdirektør Ingo Martin Stadtmüller skaber en fin lydbalance mellem orkestret og sangensemblet. Alle fem sangere råder over pragtfulde stemmer og artikulerer meget tydeligt, og hvis man alligevel er gået glip af en linje eller to, så hjælper overteksterne (på tysk og engelsk) på forståelsen.

Søskendeparret spilles af Hagar Sharvit (Hänsel) og Camilla Saba Davies (Gretel). Deres naive glade i leg og dans kommer lige så godt til udtryk som deres angst i skoven og senere i heksens vold. Eva Schneidereit er formidabel i sin dobbeltrolle som både moren til de to og den virkelig onde heks. De her nævnte sangere optrådte ved premieren, men rollerne har alle også en alternativ besætning.

Kai-Moritz von Blanckenburg udfylder rollen som faren, og Mayumi Sawada er både »Sandmännchen« og

»Taumännchen«, to fantasifigurer, der indleder og afslutter den store drømmescene, når Hänsel og Gretel sover i skoven. Drømmescenen, hvor engle i fantastiske, hvide kostumer danser omkring de sovende, er forestillingens mest vellykkede. I finalen optræder teatrets børnekor.

En stor del af operaens succes skyldes brugen af kendte, gamle børnesange og folkemelodier, som var let genkendelige for urpremi-

erens publikum – og stadig er det. Den mest berømte er »Abendsegen«, som også lørdag aften gik rent ind.

Schleswig-Holsteinisches Landestheater: Hänsel und Gretel. Eventyropera af Engelbert Humperdinck, instrueret af Tristan Braun, dirigeret af Ingo Martin Stadtmüller.

RESÜMEE

Merkwürdige Inszenierung

Die 1893 uraufgeführte Märchenoper »Hänsel und Gretel«, die schon immer gerne als Weihnachtsstück gezeigt wird, obwohl die Handlung im Sommer spielt und nichts mit Weihnachten zu tun hat, steht in diesem Jahr einmal mehr auf dem Spielplan des Schleswig-Holsteinisches Landestheaters. Am Sonnabend hatte die Neuinszenierung von Tristan Braun Premiere im Flensburger Theater. Während einige für den Rezensenten fragwürdige, weil absurde Elemente die Inszenierung prägen, begeisterten das Ensemble auf der Bühne und die Orchestermusiker unter der Leitung von Generalmusikdirektor Ingo Martin Stadtmüller das Publikum.